

UREDBA (EU) št. 654/2014 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**z dne 15. maja 2014****o izvrševanju pravic Unije za uporabo in uveljavljanje pravil mednarodne trgovine ter spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 3286/94 o določitvi postopkov Skupnosti na področju skupne trgovinske politike za zagotovitev izvrševanja pravic Skupnosti po mednarodnih pravilih trgovanja, zlasti tistih, ki so dogovorjena v okviru Svetovne trgovinske organizacije**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 207(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽¹⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Unija je sklenila več večstranskih, regionalnih in dvostranskih mednarodnih trgovinskih sporazumov, ki so ustvarili pravice in obveznosti za obojestransko korist pogodbenic.
- (2) Bistvenega pomena je, da ima Unija ustrezne instrumente za zagotovitev učinkovitega izvrševanje pravic Unije iz mednarodnih trgovinskih sporazumov in tako štiti svoje gospodarske interese. Tak primer so zlasti okoliščine, v katerih tretje države uzakonijo ukrepe, ki omejujejo trgovino in zmanjšujejo koristi, ki pripadajo nosilcem gospodarske dejavnosti v Uniji po mednarodnih trgovinskih sporazumih. Unija bi morala biti sposobna, da se odzove hitro in prožno v zvezi s postopki in roki, določenimi v mednarodnih trgovinskih sporazumih, ki jih je sklenila. Zato je treba sprejeti pravila, ki opredeljujejo okvir za izvrševanje pravic Unije v določenih posebnih primerih.
- (3) Namen mehanizmov za reševanje sporov, ustanovljenih s Sporazumom o ustanovitvi Svetovne trgovinske organizacije (STO) in drugimi mednarodnimi trgovinskimi sporazumi, vključno z regionalnimi ali dvostranskimi sporazumi, je poiskati pozitivno rešitev za vse spore, ki nastanejo med Unijo in drugo pogodbenico ali pogodbenicami navedenih sporazumov. Unija bi morala ne glede na to imeti možnost začasno prekiniti koncesije ali druge obveznosti v skladu z navedenimi mehanizmi za reševanje sporov, če se druge možnosti za iskanje pozitivne rešitve spora izkažejo za neuspešne. Namen ukrepanja Unije v takih primerih bi moral biti spodbujanje tretjih držav k upoštevanju ustreznih pravil mednarodne trgovine, da se znova vzpostavi stanje vzajemnih koristi.
- (4) V skladu s Sporazumom STO o zaščitnih ukrepih si mora članica STO, ki predlaga uvedbo zaščitnega ukrepa ali zahteva podaljšanje uporabe zaščitnega ukrepa, prizadevati, da obdrži bistveno enakovredno raven koncesij in drugih obveznosti med seboj in članicami izvoznicami, na katere bi tak ukrep vplival. Podobna pravila so določena v drugih mednarodnih trgovinskih sporazumih, ki jih je sklenila Unija, vključno z regionalnimi ali dvostranskimi sporazumi. Unija bi morala uvesti izravnalne ukrepe, s katerimi bi začasno prekinila koncesije ali druge obveznosti v primerih, ko zadevna tretja država ne izvede ustreznih in sorazmernih prilagoditev. Namen ukrepanja Unije v takih primerih bi moral biti spodbujanje tretjih držav, da uvedejo ukrepe za krepitev trgovine, zato da bi se znova vzpostavilo stanje vzajemnih koristi.

⁽¹⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 2. aprila 2014 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 8. maja 2014.

- (5) Člen XXVIII Splošnega sporazuma o tarifah in trgovini iz leta 1994 (GATT 1994) in povezani Dogovor urejata spremembo ali preklic koncesij, določenih v tarifnih seznamih članic STO. Članice STO, ki so zaradi kakršnih koli takih sprememb prizadete, imajo pod določenimi pogoji pravico preklicati bistveno enakovredne koncesije. Unija bi morala v takih primerih sprejeti izravnalne ukrepe, razen če je dosežen dogovor o kompenzacijskih prilagoditvah. Cilj ukrepanja Unije bi moral biti spodbuditi tretje države, da izvedejo ukrepe za krepitev trgovine.
- (6) Unija bi morala imeti možnost uveljavljanja svojih pravic pri javnem naročanju, kadar trgovinski partner ne spoštuje svojih zavez v okviru Sporazuma STO o javnih naročilih ali drugih mednarodnih trgovinskih sporazumov. Sporazum STO o javnih naročilih določa, da spori, ki izhajajo iz tega sporazuma, ne vodijo dočasne prekinitve koncesij ali drugih obveznosti iz katerega koli drugega zajetega sporazuma STO. Cilj ukrepov Unije bi moral biti ohranjanje bistveno enakovredne ravni koncesij, kakor so določene v zadevnih mednarodnih trgovinskih sporazumih.
- (7) Države članice bi morale zagotoviti, da se na njihovih ozemljih uporabljajo ukrepi trgovinske politike s področja javnih naročil na način, ki najbolj ustreza njihovim upravnim strukturam in praksam, ob spoštovanju prava Unije.
- (8) Ukrepe trgovinske politike, sprejete v okviru te uredbe, bi bilo treba izbrati in oblikovati na podlagi objektivnih meril, vključno z učinkovitostjo ukrepov pri spodbujanju tretjih držav, da upoštevajo pravila mednarodne trgovine, njihovim potencialom, da zagotovijo pomoč nosilcem gospodarske dejavnosti v Uniji, ki so jih prizadeli ukrepi tretjih držav, in namenom čim večjega zmanjšanja negativnega ekonomskega učinka v Uniji, tudi kar zadeva osnovne surovine.
- (9) Ta uredba bi se morala osredotočiti na tiste ukrepe, pri katerih ima Unija izkušnje pri oblikovanju in uporabi. V okviru pregleda delovanja te uredbe bi bilo treba preučiti možnost razširitve njenega področja uporabe, da se zagotovi sprejetje ukrepov na področju pravic intelektualne lastnine in dodatnih ukrepov v zvezi s storitvami, ob primernem upoštevanju posebnosti vsakega področja.
- (10) Pri uveljavljanju pravic Unije bi bilo treba določiti poreklo blaga v skladu z Uredbo Sveta (EGS) št. 2913/92 ⁽¹⁾. Pri uveljavljanju pravic Unije po reševanju sporov na področju javnih naročil bi bilo treba poreklo storitve določiti na podlagi porekla fizične ali pravne osebe, ki to storitev zagotavlja. Naročniki ali subjekti bi morali z običajno previdnostjo in ustrezno skrbnostjo preučiti informacije in jamstva ponudnikov glede porekla blaga in storitev.
- (11) Komisija bi morala pregledati področje uporabe, delovanje in učinkovitost te uredbe, vključno z morebitnimi ukrepi na področju pravic intelektualne lastnine in dodatnimi ukrepi v zvezi s storitvami, najpozneje v treh letih po prvem primeru njenega izvajanja ali najpozneje v petih letih od datuma začetka njene veljavnosti, kar je prej. Komisija bi morala o svoji oceni poročati Evropskemu parlamentu in Svetu. Po pregledu se lahko predložijo ustrezni zakonodajni predlogi.
- (12) Pomembno je zagotoviti učinkovito komunikacijo in izmenjavo mnenj med Komisijo na eni strani ter Evropskim parlamentom in Svetom na drugi, zlasti glede sporov v okviru mednarodnih trgovinskih sporazumov, ki bi lahko botrovali ukrepom po tej uredbi.
- (13) Uredbo Sveta (ES) št. 3286/94 ⁽²⁾ bi bilo treba spremeniti, da bi se nanašala na to uredbo v smislu izvajanja ukrepov trgovinske politike.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti (UL L 302, 19.10.1992, str. 1).

⁽²⁾ Uredba Sveta (ES) št. 3286/94 z dne 22. decembra 1994 o določitvi postopkov Skupnosti na področju skupne trgovinske politike za zagotovitev izvrševanja pravic Skupnosti po mednarodnih pravilih trgovanja, zlasti tistih, ki so dogovorjena v okviru Svetovne trgovinske organizacije (UL L 349, 31.12.1994, str. 71).

- (14) Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja te uredbe bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾.
- (15) Glede na visoko kompleksnost preučevanja večkratnih učinkov, ki bi jih lahko imeli ukrepi trgovinske politike, sprejeti po tej uredbi, in da se zagotovijo zadostne možnosti za doseglo najširše možne podpore, Komisija izvedbenih aktov ne bi smela sprejeti, kadar odbor iz te uredbe izjemoma ne poda mnenja o osnutku izvedbenega akta, ki ga je predstavila Komisija.
- (16) Da bi zaščitila interese Unije, bi Komisija morala sprejeti izvedbene akte, ki se začnejo uporabljati takoj, kadar je to potrebno iz izredno nujnih razlogov v ustrezno utemeljenih primerih v zvezi s potrebo po prilagoditvi ukrepov trgovinske politike ravnanju zadevnih tretjih oseb.
- (17) Ta uredba ne posega v morebitno sprejetje ukrepov trgovinske politike na podlagi drugih zadevnih aktov Unije ali določb Pogodbe o delovanju Evropske unije, hkrati pa upošteva veljavne določbe v mednarodnih trgovinskih sporazumih o začasni prekinitvi ali preklicu koncesij ali drugih obveznosti –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Predmet urejanja

Ta uredba določa pravila in postopke za zagotovitev učinkovitega in pravočasnega izvrševanja pravic Unije, da začasno prekine ali preklicje koncesije ali druge obveznosti iz mednarodnih trgovinskih sporazumov z namenom:

- (a) odgovoriti na kršitve pravil mednarodne trgovine s strani tretjih držav, ki vplivajo na interese Unije, in sicer s ciljem iskanja zadovoljive rešitve, ki ponovno vzpostavlja koristi za nosilce gospodarske dejavnosti v Uniji;
- (b) izravnati koncesije ali druge obveznosti v trgovinskih odnosih s tretjimi državami, ko se spremeni obravnava blaga iz Unije na način, ki vpliva na interese Unije.

Člen 2

Opredelitev pojmov

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (a) „država“ pomeni katero koli državo ali ločeno carinsko območje;
- (b) „koncesije ali druge obveznosti“ pomeni tarifne koncesije ali katere koli druge ugodnosti, ki se jih je Unija zavezala uporabiti v svoji trgovini s tretjimi državami na podlagi mednarodnih trgovinskih sporazumov, katerih pogodbenica je;
- (c) „obseg razveljavitve ali omejitve“ pomeni stopnjo prizadetosti koristi Unije, ki izhajajo iz mednarodnih trgovinskih sporazumov. Če ni drugače opredeljeno v ustreznem sporazumu, vključuje kakršne koli neugodne gospodarske učinke ukrepa tretje države;
- (d) „obvezni pribitek na ceno“ pomeni obveznost naročnika ali subjektov, ki izvajajo postopke javnega naročanja, da zvišajo – z določenimi izjemami – ceno storitev in/ali blaga s poreklom iz določenih tretjih držav, ki so bili ponujeni v postopkih za oddajo naročila.

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

Člen 3

Področje uporabe

Ta uredba se uporablja:

- (a) po obravnavi trgovinskih sporov v skladu z Dogovorom STO o pravilih in postopkih reševanja sporov (v nadaljnjem besedilu: Dogovor STO o reševanju sporov), ko je Unija pooblaščenca, da začasno prekine koncesije ali izvajanje drugih obveznosti iz mnogo- in večstranskih sporazumov, zajetih v Dogovoru STO o reševanju sporov;
- (b) po obravnavi trgovinskih sporov iz drugih mednarodnih trgovinskih sporazumov, vključno z regionalnimi ali dvostranskimi sporazumi, ko ima Unija pravico, da začasno prekine koncesije ali druge obveznosti iz takih sporazumov;
- (c) za izravnavo koncesij ali drugih obveznosti, kar je pravica, ki lahko izhaja iz uporabe zaščitnega ukrepa s strani tretje države bodisi v skladu s členom 8 Sporazuma STO o zaščitnih ukrepih bodisi z določbami o zaščitnih ukrepih v drugih mednarodnih trgovinskih sporazumih, vključno z regionalnimi ali dvostranskimi sporazumi;
- (d) v primerih sprememb koncesij s strani članice STO v skladu s členom XXVIII GATT 1994, kadar niso dogovorjene nobene kompenzacijske prilagoditve.

Člen 4

Izvrševanje pravic Unije

1. Kadar je potrebno ukrepanje, da se zaščitijo interesi Unije v primerih iz člena 3, Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi ustrezne ukrepe trgovinske politike. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 8(2).
2. Izvedbeni akti, sprejeti v skladu z odstavkom 1, izpolnjujejo naslednje pogoje:
 - (a) kadar se koncesije ali druge obveznosti začasno prekinejo po obravnavi trgovinskega spora v skladu z Dogovorom STO o reševanju sporov, njihova raven ne sme preseči ravni, ki jo odobri Organ STO za reševanje sporov;
 - (b) kadar se koncesije ali druge obveznosti začasno prekinejo po zaključku postopka za reševanje mednarodnih sporov iz drugih mednarodnih trgovinskih sporazumov, vključno z regionalnimi ali dvostranskimi sporazumi, njihov obseg ne sme preseči obsega razveljavitve ali omejitve, kot posledica zadevnega ukrepa tretje države, kot določi Komisija ali je določeno v okviru arbitraže, odvisno od primera;
 - (c) pri izravnavi koncesij ali drugih obveznosti v skladu z določbami o zaščitnih ukrepih iz mednarodnih trgovinskih sporazumov je ukrepanje Unije bistveno enakovredno ravni koncesij ali drugih obveznosti, na katere zaščitni ukrep učinkuje, in sicer v skladu s pogoji iz Sporazuma STO o zaščitnih ukrepih ali z določbami o zaščitnih ukrepih v drugih mednarodnih trgovinskih sporazumih, vključno z regionalnimi ali dvostranskimi sporazumi, v skladu s katerimi je zaščitni ukrep uporabljen;
 - (d) kadar so koncesije preklicane v trgovini s tretjo državo v povezavi s členom XXVIII GATT 1994 in povezanim Dogovorom⁽¹⁾, so te koncesije v skladu s pogoji iz člena XXVIII GATT 1994 in povezanega Dogovora bistveno enakovredne koncesijam, ki jih je spremenila ali preklicala ta tretja država.
3. Ukrepi trgovinske politike iz odstavka 1 se določijo na podlagi naslednjih meril glede na razpoložljive informacije in splošni interes Unije:
 - (a) učinkovitost ukrepov pri spodbujanju tretjih držav, da upoštevajo pravila mednarodne trgovine;

⁽¹⁾ Dogovor „Razlaga in uporaba člena XXVIII“.

- (b) potencial ukrepov, da zagotovijo pomoč nosilcem gospodarske dejavnosti v Uniji, ki so jih prizadeli ukrepi tretjih držav;
- (c) razpoložljivost alternativnih virov dobave za zadevno blago ali storitve, da se prepreči oziroma čim bolj zmanjša morebiten negativen učinek na panoge na koncu proizvodne verige, naročnike oziroma subjekte ali končne potrošnike v Uniji;
- (d) izogibanje nesorazmerni upravni kompleksnosti in stroškom pri uporabi ukrepov;
- (e) morebitna specifična merila, ki se lahko določijo v mednarodnih trgovinskih sporazumih v zvezi s primeri iz člena 3.

Člen 5

Ukrepi trgovinske politike

1. Brez poseganja v kateri koli mednarodni sporazum, katerega pogodbenica je Unija, ukrepi trgovinske politike, ki se lahko predpišejo z izvedbenim aktom v skladu s členom 4(1), vsebujejo:

- (a) začasno prekinitev tarifnih koncesij in uvedbo novih ali višjih carinskih dajatev, vključno s ponovno uvedbo carinskih dajatev, na ravni, ki se uporablja za državo z največjimi ugodnostmi, ali uvedbo carinskih dajatev, ki presegajo raven, ki se uporablja za državo z največjimi ugodnostmi, ali uvedbo morebitnih dodatnih dajatev na uvoz ali izvoz blaga;
- (b) uvedbo ali zvišanje količinskih omejitev na uvoz ali izvoz blaga, ki se bodisi uveljavijo s kvotami, uvoznimi ali izvoznimi dovoljenji bodisi z drugimi ukrepi;
- (c) začasno prekinitev koncesij za blago, storitve ali dobavitelje na področju javnih naročil z:
 - (i) izključitvijo iz javnih naročil dobaviteljev blaga ali storitev, ki so ustanovljeni in delujejo v zadevni tretji državi, in/ali ponudb, katerih skupna vrednost vsebuje več kot 50 % blaga ali storitev, ki izvirajo iz zadevne tretje države, in/ali
 - (ii) uvedbo obveznega pribitka na ceno za ponudbe dobaviteljev blaga ali storitev, ki so ustanovljeni in delujejo v zadevni tretji državi, in/ali za tisto ponujeno blago ali storitve, ki izvirajo iz zadevne tretje države.

2. Ukrepi, sprejeti na podlagi odstavka 1(c):

- (a) vsebujejo zgornje meje glede na značilnosti zadevnega blaga ali storitev, nad katerimi velja izvzetje in/ali obvezni pribitek na ceno, ob upoštevanju določb zadevnega trgovinskega sporazuma in obsega razveljavitve ali omejitve;
- (b) določijo področja ali kategorije blaga ali storitev, v katerih se uporabljajo, ter vse izjeme, ki se uporabljajo;
- (c) določijo seznam naročnikov ali subjektov ali kategorij naročnikov ali subjektov po državah članicah, katerih javna naročila so zajeta. Vsaka država članica predloži seznam ustreznih naročnikov ali subjektov ali kategorij naročnikov ali subjektov, da se zagotovi podlaga za takšno določitev. Ukrepi zagotovijo, da se doseže ustrezen obseg začasne prekinitve koncesij ali drugih obveznosti in pravična razdelitev med državami članicami.

Člen 6

Pravila o poreklu

1. Poreklo blaga se določi v skladu z Uredbo (EGS) št. 2913/92.

2. Poreklo storitve se določi na podlagi porekla fizične ali pravne osebe, ki jo opravlja. Za poreklo ponudnika storitev se šteje, da je:

(a) v primeru fizične osebe, država, katere državljan je oseba ali v kateri ima pravico do stalnega prebivališča;

(b) v primeru pravne osebe, kar koli od naslednjega:

(i) če se storitev opravlja drugače kakor prek poslovne navzočnosti v Uniji, država, v kateri ima pravna oseba sedež ali je drugače organizirana v skladu z zakoni te države in na ozemlju katere pravna oseba opravlja bistvene poslovne dejavnosti;

(ii) če se storitev opravlja s poslovno navzočnostjo v Uniji, država članica, v kateri ima pravna oseba sedež in na ozemlju katere opravlja bistvene poslovne dejavnosti tako, da ima neposredno in dejansko povezavo z gospodarstvom te države članice.

Za namene točke (ii) točke (b) prvega pododstavka, če pravna oseba, ki opravlja storitev, ne opravlja bistvenih poslovnih dejavnosti, ki so take, da so neposredno in dejansko povezane z gospodarstvom države članice, v kateri je ustanovljena, za poreklo te pravne osebe šteje poreklo fizičnih ali pravnih oseb, ki jo imajo v lasti ali jo nadzorujejo.

Pravna oseba, ki opravlja to storitev, se šteje, da je „v lasti“ oseb iz določene države, če več kot 50 % lastniškega deleža pripada osebam navedene države, in je „pod nadzorom“ oseb iz določene države, če imajo take osebe moč imenovati večino njenih direktorjev ali drugače zakonito usmerjati njeno delovanje.

Člen 7

Začasna prekinitev, sprememba in razveljavitev ukrepov

1. Kadar po sprejetju izvedbenega akta v skladu s členom 4(1) zadevna tretja država Uniji prizna ustrezno in sorazmerno nadomestilo v primerih iz člena 3(1)(a) in (b), lahko Komisija začasno prekine uporabo navedenega izvedbenega akta za čas trajanja nadomestila. O začasni prekinitvi se odloči v skladu s postopkom pregleda iz člena 8(2).

2. Komisija razveljavi izvedbeni akt, sprejet v skladu s členom 4(1), v kateri koli izmed naslednjih okoliščin:

(a) ko tretja država, za katero se je ugotovilo, da njeni ukrepi kršijo pravila mednarodne trgovine v okviru postopka za reševanje sporov, začne izpolnjevati pravila ali ko je drugače dosežena vzajemno zadovoljiva rešitev;

(b) v primerih izravnave koncesij ali drugih obveznosti po tem, ko tretja država sprejme zaščitni ukrep, če je zaščitni ukrep preklican oziroma poteče, ali ko zadevna tretja država Uniji prizna ustrezno in sorazmerno nadomestilo po sprejetju izvedbenega akta v skladu s členom 4(1);

(c) v primerih spremembe koncesij s strani članice STO v skladu s členom XXVIII GATT 1994, če zadevna tretja država Uniji prizna ustrezno in sorazmerno nadomestilo po sprejetju izvedbenega akta v skladu s členom 4(1).

O razveljavitvi iz prvega pododstavka se odloči v skladu s postopkom pregleda iz člena 8(2).

3. Kadar je treba izvesti prilagoditve ukrepov trgovinske politike, sprejetih v skladu s to uredbo ob upoštevanju člena 4(2) in (3), lahko Komisija uvede kakršne koli ustrezne spremembe v skladu s postopkom pregleda iz člena 8(2).

4. V izredno nujnih ustrezno utemeljenih primerih, ki se nanašajo na prenehanje ali spremembo zadevnih ukrepov tretje države, sprejme Komisija v skladu s postopkom iz člena 8(3) izvedbene akte, ki se začnejo uporabljati takoj in s katerimi se začasno prekinejo, spremenijo ali razveljavijo izvedbeni akti, sprejeti v skladu s členom 4(1), kot je določeno v tem členu.

Člen 8

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga odbor, ustanovljen z Uredbo (ES) št. 3286/94. Ta odbor je odbor v smislu člena 3 Uredbe (EU) št. 182/2011.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

Kadar odbor ne poda mnenja, Komisija osnutka izvedbenega akta ne sprejme in se uporabi tretji pododstavek člena 5(4) Uredbe (EU) št. 182/2011.

3. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 8 Uredbe (EU) št. 182/2011 v povezavi s členom 5 navedene uredbe.

Člen 9

Zbiranje informacij

1. Komisija pri uporabi te uredbe zbira informacije in mnenja o gospodarskih interesih Unije v zvezi z določenim blagom ali storitvami ali določenimi sektorji, in sicer prek obvestila v *Uradnem listu Evropske unije* ali prek drugih ustreznih javnih sredstev komuniciranja, vključno z obdobjem, v katerem je treba posredovati informacije. Komisija prejete informacije upošteva.

2. Informacije, prejete na podlagi te uredbe, se uporabijo le za namen, za katerega so bile zahtevane.

3. Evropski parlament, Svet, Komisija in države članice ter njihovi uradniki ne razkrijejo nobenih informacij zaupne narave, prejetih na podlagi te uredbe, brez izrecnega dovoljenja osebe, ki je take informacije predložila.

4. Oseba, ki je informacije predložila, lahko zahteva, da se te obravnavajo kot zaupne. V takih primerih se informacijam priloži povzetek nezaupne narave, ki informacije predstavlja v splošni obliki, ali utemeljitev, zakaj informacij ni možno povzeti.

5. Če se zdi, da zahteva po zaupnosti ni utemeljena, in če oseba, ki je informacije predložila, teh informacij ni pripravljena razkriti ali privoliti v razkritje v splošni ali povzeti obliki, zadevnih informacij ni treba upoštevati.

6. Odstavki od 2 do 5 institucijam Unije in organom držav članic ne preprečujejo razkritja splošnih informacij. Pri takem razkritju se mora upoštevati upravičen interes zadevnih strani po varovanju njihovih poslovnih skrivnosti.

Člen 10

Pregled

1. Komisija najpozneje v treh letih od prvega sprejetja izvedbenega akta ali najpozneje do 18. julija 2019, kar je prej, pregleda področje uporabe te uredbe, zlasti glede ukrepov trgovinske politike, ki bi lahko bili sprejeti, in njeno izvajanje ter o svojih ugotovitvah poroča Evropskemu parlamentu in Svetu.

2. Ne glede na odstavek 1 Komisija opravi pregled z namenom, da se v okviru te uredbe predvidijo dodatni ukrepi trgovinske politike, ki začasno prekinejo koncesije ali druge obveznosti na področju trgovine s storitvami. Komisija med drugim preuči naslednje vidike:

- (a) mednarodni razvoj dogodkov na področju začasne prekinitve drugih obveznosti iz Splošnega sporazuma o trgovini s storitvami (GATS);
- (b) razvoj dogodkov znotraj Unije na področju sprejetja skupnih pravil za sektor storitev;
- (c) uspešnost morebitnih dodatnih ukrepov trgovinske politike, da bi se uveljavile pravice Unije v okviru mednarodnih trgovinskih sporazumov;
- (d) razpoložljive mehanizme za enotno in učinkovito zagotovitev izvajanja morebitnih dodatnih ukrepov trgovinske politike v zvezi s storitvami v praksi, in
- (e) posledice za ponudnike storitev, prisotne v Uniji ob sprejetju izvedbenih aktov na podlagi te uredbe.

Komisija o svoji začetni oceni poroča Evropskemu parlamentu in Svetu do 18. julija 2017.

Člen 11

Spremembe drugih aktov

V členu 13 Uredbe (ES) št. 3286/94 se odstavek 3 nadomesti z naslednjim:

„3. Kadar mora Unija, po ravnanju v skladu s členom 12(2), odločiti o ukrepih trgovinske politike, ki jih sprejme v skladu s členom 11(2)(c) ali v skladu s členom 12, takoj ravna v skladu s členom 207 Pogodbe o delovanju Evropske unije in, po potrebi, Uredbo (EU) št. 654/2014 Evropskega parlamenta in Sveta (*) ali vsemi drugimi veljavnimi postopki.

(*) Uredba (EU) št. 654/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o izvrševanju pravic Unije za uporabo in uveljavljanje pravil mednarodne trgovine ter spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 3286/94 o določitvi postopkov Skupnosti na področju skupne trgovinske politike za zagotovitev izvrševanja pravic Skupnosti po mednarodnih pravilih trgovanja, zlasti tistih, ki so dogovorjena v okviru Svetovne trgovinske organizacije (UL L 189, 27.6.2014, str. 50).“

Člen 12

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 15. maja 2014

Za Evropski parlament

Predsednik

M. SCHULZ

Za Svet

Predsednik

D. KOURKOULAS

Izjava Komisije

Komisija pozdravlja sprejetje Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o izvrševanju pravic Unije za uporabo in uveljavljanje pravil mednarodne trgovine in o spremembi Uredbe (ES) št. 3286/94.

Uredba Komisijo pooblašča, da v določenih posebnih okoliščinah sprejme izvedbene akte na podlagi objektivnih meril in pod nadzorom držav članic. Komisija namerava pri izvajanju tega pooblastila delovati v skladu s to izjavo.

Pri pripravi osnutkov izvedbenih aktov bo opravila obsežna posvetovanja, da bi zagotovila, da so ustrezno upoštevani vsi zadevni interesi. Komisija pričakuje, da bo z navedenimi posvetovanji prejela informacije od zasebnih interesnih skupin, na katere vplivajo ukrepi tretjih držav ali morebitni ukrepi trgovinske politike, ki naj bi jih sprejela Unija. Enako pričakuje, da bo dobila informacije od javnih organov, ki so vključeni v izvajanje morebitnih ukrepov trgovinske politike, ki naj bi jih sprejela Unija. V primeru ukrepov s področja javnih naročil bodo pri pripravi osnutkov izvedbenih aktov zlasti ustrezno upoštewane informacije javnih organov držav članic.

Komisija priznava, da je pomembno, da države članice pravočasno prejmejo informacije, kadar preučuje sprejetje izvedbenih aktov v skladu s to uredbo, da bi lahko prispevale k dobro informiranim odločitvam, zato si bo prizadevala za doseg tega cilja.

Potrjuje, da bo Parlamentu in Svetu hitro posredovala osnutke izvedbenih aktov, ki jih posreduje odboru držav članic. Prav tako bo Parlamentu in Svetu hitro posredovala končne osnutke izvedbenih aktov, potem ko bo dobila mnenja odbora.

Parlament in Svet bo redno obveščala o mednarodnem razvoju dogodkov, ki bi lahko botrovali razmeram, v katerih bi bilo treba sprejeti ukrepe v skladu s to uredbo. To obveščanje bo potekalo prek pristojnih odborov v Svetu in Parlamentu.

Komisija pozdravlja namero Parlamenta, da bo spodbujal strukturiran dialog o reševanju sporov in vprašanjih uveljavljanja, zato se bo v celoti posvetila namenskim sestankom s pristojnim odborom Parlamenta, da bi si izmenjali stališča o trgovinskih sporih in ukrepih uveljavljanja, tudi glede posledic za industrije v Uniji.

Komisija tudi potrjuje, da velik pomen pripisuje temu, da se zagotovi, da bo uredba uspešno in učinkovito orodje za uveljavljanje pravic Unije v skladu z mednarodnimi trgovinskimi sporazumi, tudi na področju trgovine s storitvami. Zato bo v skladu z določbami uredbe pregledala področje uporabe člena 5, da bi se zajeli dodatni ukrepi trgovinske politike v zvezi s trgovino s storitvami, takoj ko bodo vzpostavljeni pogoji za zagotovitev izvedljivosti in učinkovitosti takih ukrepov.
